

σαρνανταλείτουργον. Ἄκόμα λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην ἀσθένεια νὰ πάγην / ἡ κερά
Ἐλιά ὅπου κάθεται μὲ τὸν μισὲρ Τζουάνε τὸν Παξιμάδην ἡγου τῆς ἀνιψιάς του α /
πέντε ρεάλια καὶ ἀπὸ ρουχαλάκια τῆς φορεσιᾶς της ἀπὸ κείνον ποὺ τῆς βρεθεῖν.
Ἔτιν / ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε
μου οὐχὶν [ἡμιν] / εἰ μὴν ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστην καὶ / ἀμεταποίητην στερεώνοντάς την καὶ μὲ ἀξιόπιστους καὶ παρακα-
λετοὺς μαρτύρους / οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Κωσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας—

/ —παπα Νικολὸς Μοσκόπουλος μάρτυρας—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

38

Δάνειο. Μίσθωση ἐργασίας

φ. 27^Γ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 10/ τὴν
σήμε / ρον ὁ πολλὰ ἔκλαιμπρος ἀφέντης Χουρσίνοσ Γιουστινιάνοσ πέφτειν εἰ σὲ συνί /-
βασιν μὲ τὸν Νικόλα τοῦ ποτὲ Μιχάλη Μπασταρδόπουλου καὶ μὲ τὴ γυναῖκαν του
τὴν Εὐ / γενοῦ τοῦ Ἰωάννη Κατζουλάκη καὶ δίνει τος ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χουρσίνας
ρεάλια εἴκο / σιν πέντε ἡμισυν ἦτοι (νοῦμερο) 25 1/2/ καὶ ἀπομείνειν ὁ αὐτὸς Νι-
κόλασ νὰ σταματήσῃν / καὶ νὰ εἶναι ρογάτορας μὲ τὸν ἄνωθεν ἄρχον νὰ τοῦ δουλεύ-
ῃν καὶ νὰ τοῦ κάνην ὅλεσ / του τίς δουλιές ὅπου ἤθελε τὸν ἐπροστάζειν εἰς πᾶσαν
του δούλεψιν καὶ διὰ / τὴ ρόγαν τοῦ ἐπομείνασιν νὰ τοῦ μπατάρην εἰς κάθεν ἕνα
χρόνον ρεάλια / ὀχτὼ ἡγου 8/ καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα ποὺ ἀπομείνου νὰ τρέχου μὲ τὸ
μπενεφίτζιον / τος τὰ δέκα ἔντεκα καὶ πάλι φτάνοντασ ὁ ἄλλοσ χρόνοσ νὰ τοῦ μπα-
τάρην ἄ / λλα ὀχτὼ ἕωσ νὰ φινίρην ἡ ἄνωθεν σοῦμα μὲ τὸν μπενεφίτζιον πρε / μετά-
ροντασ ὁ αὐτὸς Νικόλασ νὰ δουλεύῃν ἐμπιστεμένα καὶ ἀγόνγγυστα / σὲ ὅ,τιν δουλειὰ
ἤθελε τὸν ἐπροστάσῃν ὁ ἀφέντης του ἡγου ὁ ἄνωθεν ἄρ / χος. Καὶ ὁ ἄνωθεν ἄρχοσ
πάλιν νὰ τοῦ μπατάρην τὰ λεγόμενα ὀχτὼ ρεάλια / καὶ νὰ τοῦ κάνην καὶ τίς φορε-
σιές του κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶναι ἡ τάξιν τῶ ρο / γατόρων. Ὅθεν πρεμετάρει
ὁ αὐτὸς Νικόλασ νὰ δουλέψῃν ἐμπιστεμένα χω / ρίσ κανένα ἱκανοσ. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε
εὐρεθεῖν εἰς καμμιά ἀταξία τῶν χε / ριῶν του νὰ χάνη τίς κόπους τουσ καὶ νὰ πλη-
ρώνῃν καὶ σωστὰ τὸ ἄνωθεν χρέοσ / ἀπομείνοντασ καὶ ὀμπλιγάροντασ ἡ γυναῖκαν
του καὶ τὰ καλά της εἰς πᾶσαν ἕναν / τίο τοῦ ἀντρός της νὰ ἀπιλογᾶται αὐτὴν καὶ
νὰ εἶναι καθαρὰ χρεοφελέτισαν. Ὅ / θεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντοσ ταιριασμοῦ

βάζουν και αξιόπιστους μάρτυρες οί όποϊ / οι γράφου κάτωθεν υπό χειρός τος και τὰ ἐξῆς.

/ —Μιχαήλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν—

/ —Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε

/ —Ἰωάννης Μηνιατής νοτάριος ἔγραψα.

39

Πώληση. Μπατίκι

φ. 27^v

/ Φ 24

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 14/ τὴν σήμερον ὁ εὐγενέστα[τος] / ἀφέντης Ἰακουμάκης Γρίσπος ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο και εἰς / τοὺς κάτωθεν αξιόπιστους μαρτύρους λέγειν πὼς τὸ ἀμπέλι και με τὰ χωράφια ὅπου ἔχει μέσαν / και με τὰ δέντρα του και πηγάδι του και με τὴ ληνόν του ὅπου ἔχειν παντοτινὸν με τὸν κύρ Μᾶρκον Καλογίτονα τὸ εὐρισκόμενον στὸ μέρος ποὺ κατεβαίνει στὴν Μπλάκα στὸ Χαλασμένον Πύργον τὸ σύνμπλι / ο τοῦ ἴδιου κύρ Μάρκου και παπὰ κύρ Κωσταντῆ Πασαγενίτην και τῆς ἀρχόντισσας Μπαρότζενας ἀ / πὸ τὸ ὅποιο πρᾶμα ὅλον ἀμπέλι χωράφια δέντρα ληνὸ πηγάδιν ἀπὸ ὄλα ἀπὸ τὴν σήμε / ρον τοῦ δίνειν και παραδίνειν του τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου και πουλεῖ τοῦτο / / τοῦ ἄνωθεν / κύρ Μάρκου / διὰ ρεάλια / ἔξε ἡμισυν ἦτοι (νούμερο 6 1/2/ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος τὴν ὅποια πληρωμὴν και τιμὴν τοῦ / αὐτοῦ πραμάτου του τὰ ἔξε ἡμισυν ρεάλια τὰ ἔδωσεν ἐδῶν πρεζέντε ὁ ρηθεῖς κύρ Μᾶρκος ὁ ἀγοραστής τοῦ / ἄνωθε ἀφέντη Ἰακουμάκην τοῦ πουλητῆν και κράζεται πληρωμένος και ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον / και ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ γροικᾶται τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου ἐδικόν του νὰ τὸ κάνην ὡς θέλειν και / βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του και ἀγοράν του ἢ ὅποια ἀγορὰ νὰ γροικᾶται ἀνάμεσα τὸν κύρ Μᾶρκον και τὴν συν / βίαν του τὴν κερὰ Κατερίνα πὼς τὸ ἐγοράσασιν μαζιν και ἔτζιν εἰς τὴ νιτράδα ὅπου ἤθελε κάμει / τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὅλο νὰ τὸ μοιράζουν νὰ παίρνει ὁ κύρ Μᾶρκος ὁ κοπιαστής τὰ τρί / α μερδικὰ και τὸ ἓνα μερδικὸν ὁ ἄνωθεν ἀφέντην Ἰακουμάκης ἡγου νὰ παίρ / νη ὁ κύρ Μᾶρκος τὴν ἓμισὴ νιτράδα ὡσάν μπατικιάτορας και τοῦ νοῦς τεταρτίου / πάλι τὴν νιτράδα χῶρια φρακαλίμπερι ἡγου νέτα ὅπου γροικᾶται νὰ παίρ / νη τρία ὁ κοπιαστής και ὁ νοικοκύρης ἓνα περόν νὰ τὸ δουλεύην ὅλον τὸ / πρᾶμα καλὰ και